

کلمه 'ایسیته' اغلب بسته به کاربرد و شخصی که از آن استفاده می کند، معانی مختلفی به خود می گیرد. با این حال، تنها یک واقعیت وجود دارد. به گفته «پتی رابرت، ایسیته» اصل جدایی جامعه مدنی از جامعه دینی، دولت بدون اعمال قدرت مذهبی و کلیساها بدون قدرت سیاسی است

درک این تعریف آسان است. با این حال، برخی ترجیح می دهند لایسیته را بیان بی خدایی یا آگنوستیکسم یا حتی رد دین بدانند. اما هیچ چیز نمی تواند دقیق تر باشد. لایسیته با تفکیک آشکار قدرت مدنی از قدرت مذهبی، برابری را برای همه در برابر قانون مجاز می سازد. این برابری آزادی همه افراد را در پایبندی به عقاید، اعتقادات یا عقاید مورد نظر خود تضمین می کند.

لایسیته اصل اومانیستی است که نظام آزادی ها و حقوق بشر را بر بی طرفی قدرت مدنی دموکراتیک عاری از هرگونه مداخله مذهبی استوار می کند.

حاکمیت قانون را موظف می کند تا از طریق انتشار دانش و انجام آزمون رایگان، برابری، همبستگی و رهایی شهروندان را تضمین کند. به قول معروف: لایسیته یک عقیده نیست، آزادی داشتن یک عقیده است.

بنابراین لوسیا دو بروکر هدف ساختن جامعه ای عادلانه، مترقی و برادر را به لایسیته اختصاص داد. جامعه ای که بتواند آزادی اندیشه و بیان را برای همه با اتخاذ تحقیق آزاد به عنوان روشی برای اندیشیدن و عمل خارج از همه تعصبات تضمین کند. لایسیته همچنین و بالاتر از همه یک موضع اومانیستی است، باز، مبتنی بر رهایی فردی که خرید، انتخاب هایش را انجام می دهد، دقیقاً از ابزارهایی که خودمختاری به او می دهد.

اصل لایسیته نتیجه تضمین زندگی شرافتمندانه و دسترسی به ابزارهایی است که امکان استقلال وجدان و انتخاب را فراهم می کند. جنبش سکولار به جای اینکه به یک برابری انتزاعی بسنده کند، تساوی سازی های مبتنی بر آموزش را دنبال می کند و اولویت را به احترام افراد و برخورد آزادانه با افکار می داند.

چالش این است که با احترام به تنوع و زندگی مشترک، از حکومت جامعه گرایی به سوی جهان شمولی گرایی حرکت کنیم.

فقط یک اومانیسم جهانی گرا و سکولار فردا اجازه «زندگی آزادانه» را می دهد. به نظر می رسد لایسیته، که اجازه بحث و گفتگو، حتی کفرگویی را با احترام مطلق به شخص انسانی می دهد، شرط بقای بشریت است. این به ما بستگی دارد که برای یک رویکرد عرضی به زندگی در جامعه کار کنیم، تا آن را با هم بسازیم.

...در ایده آل سکولار، فضایی برای آزادی و تنوع، برای گزینه ها، برای ایدئولوژی ها، برای احزاب وجود دارد.

همه این عناصر به ایجاد یک جامعه متحد کمک می کنند که محکم بر ستون های ثابت آن لنگر انداخته است: آزادی، برابری، همبستگی.

سیروس اوندیلادزه